

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžp/34/2012
Identifikačné číslo spisu:	8012200222
Dátum vydania rozhodnutia:	26.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8012200222.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: C. N., bytom v C., S. XX, zastúpeného JUDr. Michalom Fecil'akom, advokátom, so sídlom AK Jesenná 8, Prešov, proti žalovanému : Mesto Prešov, so sídlom v Prešove, Hlavná 73, zastúpenému JUDr. Alojzom Naništom, advokátom, so sídlom v Prešove, Sládkovičova 8, o vyslovenie ničotnosti rozhodnutia žalovaného č. P/2006/2841-Tu zo dňa 8. novembra 2006, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/6/2012-61 zo dňa 3. júla 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/6/2012-61 zo dňa 3. júla 2012, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Prešove zastavil podľa § 250d ods. 3 OSP konanie o žalobe žalobcu, ktorou žiadal, aby súd rozhodol, že rozhodnutie žalovaného č. P/2006/2841-Tu zo dňa 8. novembra 2006 o umiestnení stavby „Diaľnica D1 Fričovce - Prešov západ, II. etapa, druhá časť Svinia - Prešov - západ, križovatka Prešov západ (Výdumanec) - I. etapa" je ničotné. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobca sa svojou žalobou domáhal vyslovenia ničotnosti rozhodnutia žalovaného, avšak o takomto nároku a o takto formulovanom petite súdy podľa V. časti OSP nerozhodujú, z ktorého dôvodu žalobcu uznesením vyzval na odstránenie väd jeho podania o náležité formulovanie nároku, ktorého sa žalobou domáha, pretože zo znenia žalobného petitu nie je možné ustáliť, že ide o otázku, ktorú môže súd podľa V. časti OSP riešiť, a zároveň ho poučil o následkoch neodstránenia väd podľa § 250d ods. 3 OSP. Poukázal na to, že žalobca podaním zo dňa 23. apríla 2012 zopakoval dôvody, pre ktoré možno považovať rozhodnutie žalovaného za ničotné, trvajúc na svojom pôvodnom návrhu. Krajský súd konštatoval, že žalobca neodstránil vady podania a podaním zo dňa 23. apríla 2012 zotrval na ním uplatnenom nároku v znení uvedenom v petite žaloby, čo bolo dôvodom na zastavenie konanie podľa § 250d ods. 3 OSP. Výrok o trovách konania odôvodnil poukazom na § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s ustanovením § 246 ods. 1 OSP

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie alebo aby napadnuté rozhodnutie žalovaného vyhlásil za ničotné. Odvolanie odôvodnil tým, že prvostupňový súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa jeho názoru bol súd prvého stupňa povinný zaoberať sa nulitou správneho aktu z úradnej povinnosti bez ohľadu na to, či OSP mu umožňuje vysloviť ničotnosť rozhodnutia správneho orgánu alebo nie, keďže je nesporné, že žalobca sa podanou žalobou domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného a poukázal na vady (nulitu) aktu a domáhal sa jeho zrušenia pre nezákonnosť, čo nie je prelomením dispozičnej zásady, ktorou je správne súdnictvo ovládané, ale jej logickým vyústením; na týchto záveroch pritom nič nemení to, že zákonodarcu nulitu aktu výslovne neupravil. Žalobca mal za to, že je nesprávny názor súdu prvého stupňa, že ak OSP neupravuje možnosť vysloviť, že napadnuté rozhodnutie je ničotné, tak súd nemôže vo veci rozhodnúť, pretože to priamo odporuje čl. 2 ods. 2 Listiny základných práv sa slobôd. Žalobca mal preto za to, že postupom súdu prvého stupňa došlo k porušeniu jeho ústavných práv na spravodlivé súdne konanie, keďže súd prvého stupňa mu neposkytol súdnu ochranu v najzávažnejšom prípade porušenia zákona, ktoré teória a prax správneho práva jednotne spája z neexistenciou aktu samého.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť a priznať mu náhradu trov konania, ktoré vyčíslil sumou 323,50 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

V prejednávacom prípade podal žalobca na Krajskom súde v Prešove dňa 26. marca 2012 žalobu označenú ako „Žaloba proti rozhodnutiu Mesta Prešov č. P/2006/2841-Tu z 8. novembra 2006“, ktorou žiadal, aby súd rozhodol, že rozhodnutie žalovaného Mesta Prešov č. P/2006/2841-Tu zo dňa 8. novembra 2006 o umiestnení stavby „Diaľnica D1 Fričovce - Prešov západ, II. etapa, druhá časť Svinia - Prešov - západ, križovatka Prešov - západ (Výdumanec) - I. etapa“ je ničotné dôvodiac, že žalovaný postupoval bez právneho podkladu, mimo vymedzený okruh právomoci, a teda v rozpore so zákonom.

Žalobca bol uznesením č. k. 4S/6/2012-54 zo dňa 16. apríla 2012 postupom podľa § 43 ods. 1 OSP vyzvaný krajským súdom na odstránenie vady podania spôsobujúcej neurčitost' petitu. Žalobca na výzvu reagoval, avšak vytknutý nedostatok petitu svojho podania neodstránil.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

Žaloba v správnom súdnictve musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí (§ 249 ods. 2 OSP).

Z návrhu musí byť zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha. Ide o určenie tzv. žalobnej žiadosti či žalobného petitu, ktorým je v zásade súd viazaný. Petit je pre súd záväzný čo do rozsudového výroku, preto musí byť žalobný petit jasný, stručný, zrozumiteľný a vykonateľný.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2

OSP). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Petit návrhu (to, čoho sa žalobca domáha, resp. čo navrhuje) je jednou z dôležitých náležitostí návrhu podľa § 42 ods. 3 OSP ako aj § 249 ods. 2 OSP. Ide o náležitosť návrhu, bez ktorej nemožno vo veci konať a rozhodnúť, pretože súdu nie je známe, čo účastník konania žiada, resp. navrhuje. Súd v správnom súdnictve je viazaný dispozičnou zásadou, podľa ktorej nemôže za účastníka konania vyhľadávať dôvody nezákonnosti preskúmaného rozhodnutia, nemôže takisto sám tvoriť petit návrhu (namiesto žalobcu). Petit návrhu musí byť stručný, jasný a zrozumiteľný. Pokiaľ je petit návrhu nepresný, neurčitý alebo nezrozumiteľný, prevzatie takého petitu do výroku súdneho rozhodnutia by malo za následok, že by rozhodnutie nebolo vykonateľné. Požiadavka na to, aby petit návrhu bol presný, určitý a zrozumiteľný nie je preto iba formálnou požiadavkou na splnenie určitých procesných podmienok, ale je nevyhnutnou pre výsledok konania, aby po prevzatí petitu návrhu do výroku rozhodnutia mohli nastať účinky účastníkom konania zamýšľané.

V konaní o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu podľa príslušných ustanovení OSP môže súd konať a rozhodnúť iba spôsobom ustanoveným v § 250j ods. 1, 2 OSP (zamietnuť žalobu alebo zrušiť žalobou napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie). Občiansky súdny poriadok neupravuje možnosť domáhať sa vyslovenia ničotnosti rozhodnutia správneho poriadku.

Najvyšší súd konštatuje, že v súčasnej právnej úprave (na rozdiel napr. od úpravy českej) chýba právomoc súdu vydať v prípade zistenia, že ide o nulitný akt, deklaratorne rozhodnutie - teda uviesť, že čo je napadnuté, vôbec neexistuje.

Vychádzajúc z uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že Krajský súd v Košiciach správne postupoval, keď uznesením č. k. 4S/6/2012-54 zo dňa 16. apríla 2012 postupom podľa § 43 ods. 1 OSP vyzval žalobcu na odstránenie väd jeho podania o náležité formulovanie nároku, ktorého sa žalobou domáha, pretože zo znenia žalobného petitu nie je možné ustáliť, že ide o otázku, ktorú môže súd podľa V. časti OSP riešiť, a zároveň ho poučil o následkoch neodstránenia vady (§ 250d ods. 3 OSP), a následne, keďže žalobca vady neodstránil, pričom ide o vadu brániacu vecnému vybaveniu žaloby, konanie podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil pre neodstránenie vady podania spôsobujúcej neurčitosť petitu. Jeho postup nebol v rozpore s čl. 2 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a ani s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, naopak bol s ním v súlade, keďže krajský súd súc viazaný zákonom (ust. § 250j ods. 1, 2 OSP) vyzval na žalobcu správne formulovanie petitu v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy podľa piatej časti OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/6/2012-61 zo dňa 3. júla 2012 ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 a s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP, keď v odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto druhu konania ich náhrada neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.